

Agust Ensesa Bonet
Escola de
Tastavins
del Gironès

El vi

Gotim Bru

2008

Extraordinari vi negre de la Denominació d'Origen Costers del Segre. De color granat fosc amb ribet vermellós, aroma d'intensitat mitjana, amb records de fruita madura, prunes i un petit toc mineral. En boca és saborós, equilibrat i suau. El podem considerar un vi jove amb criança, atractiu i fàcil de beure. Elaborat amb les varietats ull de llebre, cabernet sau-

vignon, merlot i garnatxa, amb un cupatge molt encertat. És un dels bons vins de la firma, i a més amb un preu molt correcte de 8,50 euros. Maridatge adient amb els peus de porc desossats del restaurant El Pati Verd del Hotel Carlemany de Girona.

El celler elaborador: Castell del Remei és el celler més antic de Catalunya. Fundat l'any 1780 pel Sr. Ignasi Girona, i pio-

ner en la introducció de les varietats Cabernet Sauvignon i Semillon a la finca Castell del Remei, a la província de Lleida, molt abans de la constitució de la DO. Adquirit per la família Cusiné l'any 1982, l'han modernitzat i convertit en un referent dels vins catalans de primera fila. Més informació: www.castelldelremei.com i www.girovi.cat.

Col.leccionisme

Gironins del segle XIX

L'aniversari de Plácido

Considerat el millor tenor de tots els temps, ha complert 70 anys

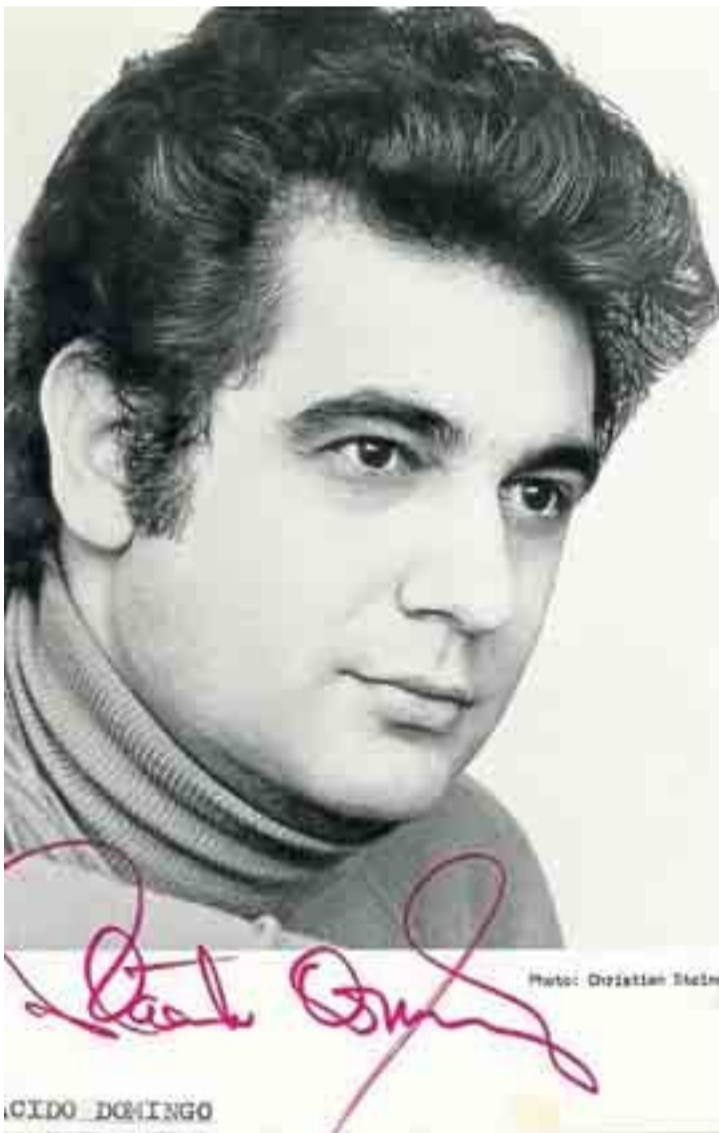

Xavier Romero

Amb l'extraordinari con cert celebrat el passat dia 21 al Teatre Real de Madrid en honor de Plácido Domingo s'ha complert tota una setmana de celebracions en commemoració dels 70 anys d'existència del considerat per molts com el millor tenor de tots els temps. Unes celebracions, distincions i mostres d'afecte que en el terreny institucional han arribat al capdamunt, en haver-li estat concedida pel Consell de Ministres la Gran Creu de l'Orde d'Isabel la Catòlica, com a reconeixement de tot el que ha fet en més de 40 anys per la llengua espanyola i per la projecció artística del país.

L'esmentat concert passarà a la història per la singularitat del motiu i per la riquesa artística de l'elenc actuant, l'orquestra i els cors del mateix teatre, sota la direcció de James Conlon, i una successió de personalitats convidades, entre les quals destacava una de les estrelles internacionals del bell cant, la mezzosoprano madrilenya Teresa Berganza, gran amiga de Plácido Domingo. Peces emblemàtiques i ben conegudes d'obres com *Otello*, *La Valkiria*, *Nabuco*, *Falstaff*, *Don Giovanni*, *Tosca*, a més de diversos talls d'altres compositors i músiques nacionals van aixecar llargs aplaudiments d'un públic completament rendit, i l'emoció d'un homenatge que a la llotja reial va estar acompanyat per la reina Sofia, i que en cloure la vetllada va pujar a l'escenari per saludar tothom.

Com a modest homenatge per part dels col·leccionistes, volem mostrar la fotografia de generós tamany que reproduïm i que va ser signada de puny i lletra pel mateix cantant l'any 1974 amb motiu de la seva actuació al Teatre del Liceu de Barcelona, on va representar *Aida*. Aquesta peça forma part d'una col·lecció d'unes dues-centes dedicatòries dels més destacats

divos de la lírica, alguns d'ells ja traspassats com Alfredo Kraus i Luciano Pavarotti, que pertany als fons del Museu Catalunya Postal.

En aquest cas entren diferents temàtiques del col·leccionisme popular, com són la dels autògrafs i la de les fotografies i postals d'unes de les branques més distingides de l'amplíssim món de la música, com som la clàssica i la lírica. El ventall en aquest terreny resulta tan prolífic i divers que tant es pot tractar de manera genèrica i enciclopèdica com també amb especialització per apartats ben definits, amb la seguretat que l'aficionat trobarà de forma relativament fàcil i assequible tota mena de material amb què enriquir el seu treball de recerca i d'estudi.

Miquel Orriols Serra

No es va estranyar gaire de les notícies que, creuant l'Atlàntic, arribaven de la guerra que patia la terra on havia nascut. Malgrat la distància que hi havia i els anys que feia que n'havia marxat, continuava pendent del que hi passava. Ençà de 1931, tot el que havia anat succeint ja li havia fet pensar que la cosa acabaria d'aquella manera. Ell hauria pogut explicar als més joves que feia molt i molt de temps havia passat quasi el mateix.

Miquel Orriols Serra va néixer a Ripoll el 1845 i de petit va ingressar al seminari de Vic per seguir una formació religiosa que va continuar a Barcelona i València. Durant els seus anys d'estudiant va esclatar la Tercera Guerra Carlina en el marc del Sexenni Democràtic. Els sectors ultracatólics repel·lien amb les armes les reformes progressistes que volia impulsar el govern de Madrid. Orriols, com tants altres seminaristes i capellans, es va involucrar de manera directa en aquella guerra civil i com a conseqüència del seu compromís amb la causa carlina es va haver d'exiliar a França. Aleshores ja havia estat ordenat sacerdot i exercia de vicedirector d'un internat de nois a Vic.

El 1874, aquest religiós nascut a Ripoll va ingressar a la Companyia de Jesús i va començar unes tasques misioneres a Amèrica que l'allunyarien de la seva terra natal per sempre més. Inicialment el van destinar a Xile, on va arribar a ser prefecte de la Companyia. Ara bé, quan tenia 42 anys, el 1887, fou traslladat a l'Uruguai. Instal·lat a Montevideo, va exercir de superior i prefecte general al col·legi seminari que la seva orde regentava a la ciutat.

Entre les darreries del segle XIX i la primera dècada de la següent centúria, li van encarregar marxar a l'Argentina. Primer va treballar a Buenos Aires i Córdoba, abans de passar-se dotze anys a Mendoza, des d'on va dirigir la creació de missions a les regions situades a la part nord del país.

El 1914 va retornar a Montevideo amb la finalitat d'ocupar-se dels serveis religiosos de les presons d'homes i dones de la capital uruguaiana. També va portar a terme diverses iniciatives destinades als obrers, com ara la fundació de l'obra de perseverança.

Miquel Orriols Serra va morir a Montevideo el 1937. Aleshores tenia 92 anys.

Xavier Carmaniu Mainadø
Historiador
i periodista